

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA v právní věci

žalobce: **BGS Biogas, a.s.**
sídlem Závídkovice 54, 582 91 Světlá nad Sázavou
právně zastoupen advokátem Mgr. Vítězslavem Dohnalem
sídlem Klokotská 103/13, 390 01 Tábor

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 11. 2019, č. j. 47668/19/5000-10470-712507

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou ze dne 27. 1. 2020 doručenou zdejšímu soudu téhož dne domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 11. 2019, č. j. 47668/19/5000-10470-712507 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný podle § 116 odst. 1 písm. c) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „daňový řád“), a podle zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon o rozpočtových pravidlech“), zamítl odvolání žalobce a potvrdil platební výměr na odvod za porušení rozpočtové kázně vydaný Finančním úřadem pro Kraj Vysočina (dále jen „správce daně“) ze dne 29. 11. 2017, č. j. 1747365/17/2900-31472-710026 (dále jen „platební výměr“).

II. Obsah žaloby

2. Žalobce předně popsal rozhodné skutkové okolnosti projednávané věci, přičemž za stěžejní otázku označil posouzení, zda bylo možné od projektu, na jehož realizaci obdržel dotaci od Ministerstva průmyslu a obchodu (dále jen „Poskytovatel dotace“), odstoupit, zda bylo od projektu odstoupeno a zda bylo možné dobrovolně dotaci vrátit. Domnívá se přitom, že bylo možné od projektu odstoupit a dotaci dobrovolně vrátit. Na podporu své argumentace odkazuje jednak na znění podmínek dotace, ale také na pokyny pro žadatele a komunikaci s Poskytovatelem dotace, který odstoupení od projektu akceptoval. Hodnocení podmínek dotace (čl. III odst. 6 a čl. V) žalovaným je nesprávné, neboť na základě hodnocení žalovaného by podmínky dotace upravovaly právo na odstoupení za stejných podmínek, tj. pouze před faktickým vyplacením dotace. Pokud by se čl. V těchto podmínek vztahoval pouze na situaci před vyplacením dotace, nebyl by důvod vést řízení o odnětí dotace. Podle žalobce tak tento čl. V podmínek upravuje obecně právo odstoupit od projektu, tj. i po vyplacení dotace. Takový výklad podporuje i vyřízení žalobcovy žádosti o informace ze dne 28. 12. 2017. Právní názor žalovaného je proto v rozporu s podmínkami dotace, § 14 zákona o rozpočtových pravidlech a jeho postup je v rozporu s § 8 odst. 2 daňového řádu a požadavkem předvídatelnosti rozhodování. Žalobce má proto za to, že v částce 6 600 000 Kč, v níž vrátil dobrovolně dotaci, nebyla porušena rozpočtová kázeň a odvod za její porušení nemohl být stanoven. Nebylo tak respektováno ani ustanovení § 5 odst. 1, § 6 odst. 3 a 4 a § 7 odst. 2 daňového řádu.
3. Druhý žalobní bod se týkal výzvy k dobrovolnému vrácení dotace, která měla být podle žalobce v dané věci vydána. Již od samého počátku usiloval o sdělení čísla účtu, na který by mohl dotaci dobrovolně vrátit. Když mu Poskytovatel dotace toto nesdělil, sám část dotace dobrovolně vrátil, nicméně tato mu byla Poskytovatelem dotace vrácena zpět. Následně se proto domáhal žádostí ze dne 18. 8. 2017 postupu dle § 14f odst. 3 zákona o rozpočtových pravidlech. V této souvislosti poukázal na zásah Generálního finančního ředitelství, které vyjádřením ze dne 7. 9. 2016 zakázalo Poskytovateli dotace umožnit její dobrovolné vrácení dle tohoto ustanovení. Tato argumentace je v rozporu s metodikou Ministerstva financí, dle níž by právě výzva k vrácení dotace dle odkazovaného ustanovení měla být vydána. O postupu Generálního finančního ředitelství se však dozvěděl až po skončení daňové kontroly. Svou argumentaci dále podpořil odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2019, č. j. 1 Afs 293/2018-28.

4. Třetí část žalobní argumentace se týkala vyhledávací části spisu. Podle žalobce byl porušen § 65 daňového řádu, jelikož v této části byly zařazeny listiny svědčící ve prospěch žalobce (listiny související s komunikací mezi správcem daně, Generálním finančním ředitelstvím a Poskytovatelem dotace). Tyto však byly správcem daně ignorovány a zařazeny do vyhledávací části spisu. Žalobce se jich domohl až na základě opakovaných výhrad v průběhu ústních jednání. Vyplývá z nich, že již na začátku daňové kontroly správce daně měl informaci o odstoupení žalobce od projektu, úmyslu žalobce vrátit dobrovolně dotaci a o záměru Poskytovatele dotace vyzvat žalobce k dobrovolnému vrácení dotace. Postup správce daně tak odporuje i zásadám hospodárnosti řízení dle § 7 odst. 1 a 2 daňového řádu. Žalobce dále zdůraznil, že před vydáním platebního výměru mu nebylo umožněno se seznámit s veškerými písemnostmi týkajícími se komunikace správce daně s Poskytovatelem dotace. Toto účelové vyloučení některých písemností, které jsou podstatné pro stanovení odvodu za porušení rozpočtové kázně, je v rozporu s § 5 odst. 3, § 6 odst. 3 a § 8 odst. 3 daňového řádu.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný se k žalobnímu návrhu vyjádřil podáním ze dne 6. 3. 2020, v němž předně v podrobnostech odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Závěry žalovaného stran naplnění podmínek pro konstatování porušení rozpočtové kázně žalobce v podané žalobě nikterak nerozporuje. Z podmínek dotace nelze dovodit, že by žalobce disponoval právem na odstoupení od projektu po vyplacení dotace. Oprávnění žalobce jako příjemce dotace vzdát se práva na čerpání dotace dle podmínek rozhodnutí dopadá pouze na situace, kdy se takto příjemce dotace vzdává práva na čerpání dotace před jejím vlastním čerpáním. V okamžiku, kdy žalobce učinil jím zmíněný úkon ze dne 29. 4. 2016, již byl projekt zrealizován a žalobcem uplatněné právo na čerpání dotace bylo zkonsumováno, neboť předmětné dotační prostředky byly žalobcem vyčerpány. Žalobce tak nebyl oprávněn vzdát se práva na čerpání dotace.
6. K možnosti vydat výzvu dle § 14f zákona o rozpočtových pravidlech poukázal zejména na to, že v dané věci Poskytovatel dotace u žalobce vlastní kontrolní činnost neprovedl a nezjistil žádné porušení podmínek dotace, tudíž se Poskytovatel dotace nemohl dopustit pochybení ve smyslu nevydání výzvy dle tohoto zákonného ustanovení. Ohledně písemnosti Generálního finančního ředitelství žalovaný uvedl, že v ní nebylo Poskytovateli dotace něco zakázáno nebo přikázáno, Poskytovatel dotace byl toliko informován, že dle stanoviska Ministerstva financí míří § 14f zákona o rozpočtových pravidlech výhradně na případy, kdy poskytovatel dojde k závěru, že lze případné nedostatky zjištěné poskytovatelem vyřešit nápravou či vrácením dotace nebo její části bez účasti finančního úřadu. S ohledem na již v té době probíhající daňové řízení by tudíž Poskytovatel dotace neměl postupovat dle tohoto zákonného ustanovení.
7. V případě námitky spojené s vyhledávací částí spisu žalovaný uvedl, že žalobci bylo umožněno nahlédnout do jím požadovaných písemností zařazených ve vyhledávací části spisu v průběhu odvolacího řízení. Žalobcem namítaná skutečnost, že mu existence ani obsah daných písemností nemohla být známa před vydáním platebního výměru, není jakkoliv relevantní z pohledu otázky zákonnosti napadeného rozhodnutí.

IV. Replika žalobce

8. Na vyjádření žalovaného reagoval žalobce replikou ze dne 1. 4. 2020, v níž setrval na svých žalobních tvrzeních a rozporoval jednotlivá tvrzení žalovaného. Rozsáhleji se vyjádřil k nevydání výzvy dle § 14f zákona o rozpočtových pravidlech. V projednávané věci sám žalobce upozornil Poskytovatele dotace na skutečnost, že nebude schopen dodržet podmínky dotace po celou dobu, během níž byl povinen je dodržovat, a dožadoval se dobrovolného vrácení celé dotace. Za této situace je otázkou, jaký význam by mělo formální kontrolní šetření ze strany Poskytovatele dotace, když žalobce dobrovolně přistupoval na vrácení dotace v plné výši. Poskytovatel dotace se tedy více než důvodně mohl domnívat, že dojde k porušení podmínek dotace. Poskytovatel dotace odstoupení akceptoval a připravoval dopis s výzvou k vrácení, než mu to finanční správa zarazila. Poskytovatel dotace proto nemusel provádět kontrolní zjištění, ze kterého by mohl zjistit případné pochybení, protože mu o něm žalobce sám řekl. Přístup žalovaného se dá označit jako přepjatý formalismus.

V. Posouzení věci krajským soudem

9. Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „s. ř. s.“), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**. O žalobě soud rozhodl, aniž nařizoval jednání, za podmínek vyplývajících z ustanovení § 51 s. ř. s.
10. Předmětem sporu v nyní posuzované věci je především otázka, zda žalobce mohl odstoupit od projektu, na který mu byla přiznána dotace Poskytovatelem dotace dle podmínek poskytnutí dotace, eventuálně zda jeho odstoupení od tohoto projektu bylo v souladu s podmínkami dotace. Dále je předmětem sporu také to, zda správce daně mohl žalobci vyměřit odvod za porušení rozpočtové kázně, pokud Poskytovatel dotace předtím nepostupoval v souladu s § 14f odst. 3 zákona o rozpočtových pravidlech a nevyzval žalobce k vrácení dotace či její části.

V.A K vyhledávací části spisu

11. Soud se předně vypořádal s žalobcem uplatněnou námitkou vztahující se k procesní otázce, jejíž důvodnost by bez ohledu na věcné posouzení věci žalovaným mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.
12. Žalobce namítal, že ve vyhledávací části spisu byly zařazeny listiny svědčící v jeho prospěch, tyto však byly správcem daně ignorovány a nebylo mu umožněno se s těmito písemnostmi seznámit před vydáním platebního výměru.
13. Soud však danou námitku neshledal důvodnou a přisvědčil argumentaci žalovaného, jelikož žalobci bylo umožněno se s vyhledávací částí spisu seznámit před vydáním napadeného rozhodnutí, jehož zákonnost soud nyní posuzuje v této věci. S žalobcem lze souhlasit v tom, že s těmito listinami měl být seznámen již před vydáním platebního výměru, nicméně tato procesní vada neměla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, právě s ohledem na seznámení žalobce s vyhledávací částí spisu v průběhu odvolacího řízení,

v rámci něhož mohl žalobce následně uplatnit také námitky týkající se této vyhledávací části.

14. V zařazení listin zachycujících komunikaci mezi správcem daně, Generálním finančním ředitelstvím a Poskytovatelem dotace ve vyhledávací části spisu soud neshledal porušení § 65 daňového řádu, dle jehož odst. 1 se ve vyhledávací části spisu nachází písemnosti, které mohou být uplatněny v řízení jako důkazní prostředek, jestliže by jejich zpřístupnění daňovému subjektu zmařilo nebo ohrozilo cíl správy daní, účel úkonu nebo ohrozilo objektivnost důkazu; písemnosti, které mohou být použity při stanovení daně jako pomůcky, jejichž zpřístupnění daňovému subjektu by ohrozilo zájem jiného daňového subjektu nebo jiných osob zúčastněných na správě daní; úřední záznamy nebo protokoly o podaných vysvětleních, pokud nejsou použity jako pomůcky; a písemnosti sloužící výlučně pro potřeby správce daně.
15. Žalobce pokládá zařazení daných listin do vyhledávací části za účelové, ani s tímto se však zdejší soud neztotožnil. Není ani pravdou, že by uvedené listiny byly ignorovány, jelikož správce daně a následně žalovaný z obsahu této komunikace vycházeli. Nadto, jak již bylo uvedeno výše, žalobci bylo umožněno se s nimi seznámit v průběhu odvolacího řízení, tudíž se k těmto listinám následně mohl vyjádřit. Případné posouzení některých těchto listin z hlediska naplnění podmínek pro stanovení odvodu za porušení rozpočtové kázně pak bude předmětem dalšího posouzení zdejším soudem. Stejný závěr dopadá také na tvrzení žalobce o tom, že tyto listiny svědčí v jeho prospěch – i toto bude předmětem posouzení soudu níže. V dané věci proto soud neshledal porušení základních zásad namítaných žalobcem (§ 5 odst. 3, § 6 odst. 3, § 7 odst. 1 a 2 a § 8 odst. 3 daňového řádu).

V.B Odstoupení od projektu

16. Stěžejní žalobní námitka spočívá v tvrzení žalobce o možnosti odstoupit od projektu, na který žádal dotaci. Žalobce je přesvědčen, že od tohoto projektu řádně odstoupil a v částce 6 600 000 Kč, v níž dotaci dobrovolně vrátil, nebyla porušena rozpočtová kázeň a odvod za její porušení nemohl být stanoven.
17. Ze správního spisu vyplývají k této otázce následující rozhodné skutkové okolnosti. Žalobci byla na projekt 2.2 ITS03/844 Centrum oprav kogeneračních jednotek pro výrobní elektřiny a tepla poskytnuta dotace z Operačního programu Podnikání a inovace – ICT a strategické služby ze strany Poskytovatele dotace, a to až do výše 9 000 000 Kč, na základě rozhodnutí Poskytovatele dotace ze dne 12. 5. 2014, č. j. 27-14/2.2ITS03-844/14/61200, později doplněného dodatkem č. 1 ze dne 26. 6. 2015, č. j. D1/27-14/2.2ITS03-844/14/61200. Nedílnou součástí tohoto rozhodnutí byly Podmínky poskytnutí dotace v rámci prioritní osy 2. Rozvoj firem, oblasti podpory 2.2 Podpora nových výrobních technologií, ICT a vybraných strategických služeb, programu podpory ICT a strategické služby (dále jen „Podmínky poskytnutí dotace“).
18. Uvedené rozhodnutí o poskytnutí dotace a následně uzavřený dodatek č. 1 neupravovaly podmínky, za nichž by bylo možné od daného projektu odstoupit. Toto odstoupení bylo upraveno Podmínkami poskytnutí dotace v čl. III odst. 6 (tento článek byl souhrnně nazvaný „čerpání dotace“) a čl. V. (nazvaný „odstoupení“). Podle čl. III odst. 6 těchto Podmínek poskytnutí dotace *„Příjemce dotace může odstoupit od již podané žádosti o platbu, pokud tato dosud nebyla schválena poskytovatelem k proplacení. V případě odstoupení od žádosti o platbu zaniká nárok příjemce dotace na výplatu dotace za etapu, za kterou je daná*

žádost o platbu podávána. Odstoupení od žádosti o platbu je účinné dnem doručení písemné informace o něm poskytovateli.“ Podle čl. V těchto Podmínek poskytnutí dotace „(1) Příjemce dotace je oprávněn (v odůvodněných případech) vzdát se práva na čerpání dotace přiznané vydaným ROZHODNUTÍM. Vzdáním se tohoto práva se příjemce dotace dobrovolně zříká výplaty dotace stanovené ROZHODNUTÍM, aniž by došlo k zneplatnění tohoto ROZHODNUTÍ. (2) Poskytovatel dotace zahájí řízení o odnětí dotace podle ustanovení § 15 Rozpočtových pravidel, pokud již nedošlo k porušení rozpočtové kázně. Na řízení o odnětí dotace se vztahují obecné předpisy o správním řízení tj. zákon č. 500/2004 Sb., správní řád.“

19. Na základě citovaných ustanovení z Podmínek poskytnutí dotace soud přisvědčil správci daně a žalovanému orgánům, neboť tyto Podmínky poskytnutí dotace neumožňovaly odstoupit od projektu za situace, kdy již byla čerpána dotace na daný projekt a tento projekt již byl realizován. Čl. III odst. 6 Podmínek poskytnutí dotace směřuje výslovně k situaci odstoupení od žádosti o platbu, neboť se předpokládá, že příjemce dotace na základě rozhodnutí o udělení dotace podá žádost o platbu, na základě níž mu bude následně částka uvedená v této žádosti proplacena. V případě čl. V Podmínek poskytnutí dotace je třeba poukázat na slovní spojení „vzdát se práva na čerpání dotace“, z něhož vyplývá možnost odstoupit od projektu, na který byla dotace přiznána, před samotným čerpáním dotace. Tuto argumentaci ostatně podporuje i další věta citovaného článku, v níž je uvedeno, že se tímto „příjemce dotace dobrovolně zříká výplaty dotace stanovené ROZHODNUTÍM.“ Lze tudíž dovodit, že i tato situace upravuje odstoupení od projektu před samotným čerpáním dotace, nicméně v době, kdy ještě ani nebylo požádáno o určitou platbu a příjemce dotace o takovou platbu doposud nezažádal.
20. Žalobce poukazuje na čl. V odst. 2 Podmínek poskytnutí dotace upravujícího řízení o odnětí dotace, což dle něj podporuje argumentaci o možnosti odstoupit od projektu i po vyplacení dotace. Z citovaného ustanovení však takovou úvahu nelze dovodit. Daný odstavec upravuje pouze řízení o odnětí dotace, které má být vedeno v případě odstoupení od projektu. Jelikož rozhodnutím o dotaci byla již dotace přidělena určitému příjemci, je potřeba následně takovou dotaci v souvislosti s odstoupením od projektu odejmout. Z ničeho však nelze dovozovat, že tato úprava podporuje argumentaci žalobce o možnosti odstoupení od projektu po vyplacení dotace. Naopak by za té situace bylo logické, aby byla upravena i pravidla pro vrácení již poskytnuté dotace, což však v tomto ustanovení Podmínek poskytnutí dotace absentuje.
21. Dále žalobce svou argumentaci opírá o Pokyny pro žadatele a příjemce dotace z Operačního programu podnikání a inovace – obecná část (dále jen „Pokyny pro žadatele“), které v bodě 3.5 upravují odstoupení od projektu následovně: „Od realizace projektu můžete kdykoliv odstoupit na základě prohlášení učiněného elektronicky v aplikaci eAccount. Tato skutečnost Vám bude potvrzena a budete informováni o všech skutečnostech, které jsou s tímto krokem spojeny a které je třeba následně učinit. Pokud odstoupíte ve fázi, kdy již byla vyplacena dotace respektive její část, následuje postup podle Podmínek. Příjemce bude v takovém případě vyzván k dobrovolnému vrácení dotčené částky dotace na účet poskytovatele (Ministerstva průmyslu a obchodu). Pokud nebude dlužná částka ve stanoveném termínu vrácena, bude věc předána místně příslušnému finančnímu úřadu, který vyměří odvod za porušení rozpočtové kázně a částku již vyplacené dotace na příjemci dotace vymáhá zpět včetně případného penále dle § 44 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, ve znění pozdějších předpisů.“ Žalobci lze přisvědčit v tom, že dané Pokyny pro žadatele upravují rovněž situaci odstoupení od projektu, přičemž by bylo na základě nich možné dovodit i možnost

odstoupení od projektu po vyplacení celé či části dotace. Nicméně v tomto směru tyto Pokyny pro žadatele výslovně odkazují na Podmínky poskytnutí dotace, když uvádí: „[p]okud odstoupíte ve fázi, kdy již byla vyplacena dotace respektive její část, následuje postup podle Podmínek.“ V případě odstoupení od projektu, u něhož již došlo k čerpání dotace, je proto nutné vycházet z Podmínek poskytnutí dotace. Výše již přitom bylo naznačeno, že Podmínky poskytnutí dotace závazné v nyní projednávané věci neupravovaly situaci odstoupení od projektu v době po vyplacení dotace a realizace projektu, tudíž nebylo možné využít úpravy bodu 3.5 těchto Pokynů pro žadatele, jelikož již došlo k čerpání dotace a realizaci projektu.

22. Žalobce se dovolává také vyřízení žádosti o poskytnutí informací ze dne 8. 12. 2017, které Poskytovatel dotace zpracoval dne 28. 12. 2017. Ve své žádosti o poskytnutí informací se dotazoval na to, zda bylo možné odstoupit od projektu, na což jej Poskytovatel dotace výslovně odkázal na čl. III odst. 6 a čl. V Podmínek poskytnutí dotace. Na otázku, v kolika případech bylo odstoupeno po vyplacení dotace, Poskytovatel dotace reagoval sdělením, že „od projektu odstoupilo po Rozhodnutí s financováním 10 žadatelů“, z čehož však výslovně nevyplývá, že u těchto 10 žadatelů nastalo odstoupení od projektu skutečně po vyplacení dotace, natožpak po realizaci projektu, jak tomu je v nyní souzené věci. Ani tuto odpověď Poskytovatele dotace tak zdejší soud neshledal jako důvod pro vyhovění námitce žalobce.
23. Za situace, kdy v dané věci nebylo na základě Podmínek poskytnutí dotace možné po vyplacení dotace od projektu odstoupit, není potřeba se detailně zabývat tím, zda žalobce od svého projektu řádně odstoupil či nikoliv. Posouzení toho, zda žalobce od projektu odstoupil řádně na základě jednotlivých úkonů, které v elektronické aplikaci eAccount provedl, by totiž bylo nadbytečné.
24. Přesto lze k této argumentaci žalobce aspoň ve stručnosti uvést, že odstoupení od projektu se všemi náležitostmi žalobce podal až dne 16. 8. 2016 (žalobce ke své původní žádosti ze dne 29. 4. 2016 připojil všechny nezbytné náležitosti), jak vyplývá ze správního spisu, tedy již v době, kdy správce daně zahájil daňovou kontrolu na prověření skutečností rozhodných pro správné zjištění a případné stanovení odvodu za porušení rozpočtové kázně. Pokud žalobce odkazuje na následnou akceptaci odstoupení od projektu Poskytovatelem dotace dne 20. 3. 2017, je nutné upozornit na skutečnost, že toto nastalo již v době vedení daňové kontroly, během níž již správce daně zjišťoval rozhodné skutečnosti stran případného porušení rozpočtové kázně. Na tomto místě lze připomenout, že v průběhu daňové kontroly bylo zjištěno jednak porušení podmínky obsazenosti pracovních míst, jednak došlo také k pochybením při prováděných výběrových řízeních. Byť žalobce důvody pro konstatování porušení rozpočtové kázně napadal v rámci odvolacího řízení, v žalobním návrhu je nečinil předmětem tohoto řízení, soud se proto samotnými důvody, na základě nichž správce daně a žalovaný dospěli ke konstatování porušení rozpočtové kázně, ani nezabýval. Závěr o porušení rozpočtové kázně spočíval právě v porušení těchto skutečností, nikoliv na tom, zda žalobce řádně odstoupil či neodstoupil od daného projektu.
25. Na základě výše uvedeného tak soud nepřisvědčil žalobci v tom, že napadené rozhodnutí a platební výměr jsou v rozporu s podmínkami dotace, § 14 zákona o rozpočtových pravidlech a § 8 odst. 2 daňového řádu a požadavkem předvídatelnosti rozhodování. Soud proto neshledal důvodným tvrzení, že v částce 6 600 000 Kč, v níž žalobce dotaci dobrovolně vrátil, nebyla porušena rozpočtová kázeň. Odvod za porušení rozpočtové kázně proto mohl být v souzené věci stanoven. Krajský soud neshledal ani porušení § 5

odst. 1, § 6 odst. 3 a 4 a § 7 odst. 2 daňového řádu, jejichž porušení žalobce v souvislosti s touto námitkou uplatňoval.

V.C Výzva k dobrovolnému vrácení dotace

26. Žalobce v dalším žalobním bodu argumentoval ve prospěch vydání výzvy k dobrovolnému vrácení dotace dle § 14f zákona o rozpočtových pravidlech.
27. Podle § 14f odst. 3 zákona o rozpočtových pravidlech poskytovatel písemně vyzve příjemce dotace k vrácení dotace nebo její části v jím stanovené lhůtě, pokud se na základě kontrolního zjištění důvodně domnívá, že příjemce dotace v přímé souvislosti s ní
  - a) porušil povinnost stanovenou právním předpisem, s výjimkou povinnosti podle § 14 odst. 4 písm. k),
  - b) nedodržel účel dotace, nebo
  - c) porušil jinou podmínku, za které byla dotace poskytnuta a u které nelze vyzvat k provedení opatření k nápravě podle odstavce 1.
28. Dle § 14f odst. 2 zákona o rozpočtových pravidlech v rozsahu, v jakém příjemce dotace provedl opatření k nápravě podle odstavce 1 nebo vrátil dotaci nebo její část podle odstavce 3, platí, že nedošlo k porušení rozpočtové kázně.
29. Citovaná ustanovení zákona o rozpočtových pravidlech lze shrnout tak, že pokud poskytovatel dotace provede u příjemce dotace kontrolu, na základě níž zjistí porušení dotačních podmínek, vyzve ho k dobrovolné nápravě tohoto porušení, a to buď provedením opatření k nápravě, a není-li to možné, tak vrácením dotace nebo její části. Pokud příjemce dotace takové výzvě vyhoví, uplatní se fikce, že se nedopustil porušení rozpočtové kázně v rozsahu, v jakém provedl opatření k nápravě či vrátil dotaci nebo její část (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2019, č. j. 1 Afs 293/2018-28).
30. Žalobce se dovolává citovaných ustanovení zákona, neboť tato měla být v projednávané věci aplikována, nicméně ve své argumentaci opomíjí tu část citovaného ustanovení uvádějící spojení „pokud se na základě kontrolního zjištění důvodně domnívá.“ V projednávané věci Poskytovatel dotace totiž žádné takové kontrolní zjištění neprováděl. Daňová kontrola na prověření skutečností rozhodných pro správné zjištění a případné stanovení odvodu za porušení rozpočtové kázně byla zahájena na základě vlastního rozhodnutí správce daně, nikoliv na základě podnětu od Poskytovatele dotace, který v souzené věci neprováděl žádná kontrolní zjištění. Za této situace tak nebyly splněny podmínky pro vydání výzvy k dobrovolnému vrácení dotace dle § 14f odst. 3 zákona o rozpočtových pravidlech.
31. Žalobce v této souvislosti odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2019, č. j. 1 Afs 293/2018-28, na základě něhož se domnívá, že existovala povinnost vydat takovou výzvu. V tomto rozsudku se Nejvyšší správní soud skutečně vyslovil pro to, aby i správce daně vydal předmětnou výzvu k dobrovolnému vrácení dotace, avšak pouze za určitých specifických situací a zejména tehdy, pokud Poskytovatel dotace prováděl kontrolní zjištění, ale výzvu ke zjednání nápravy či dobrovolnému vrácení dotace nevydal. Konkrétně Nejvyšší správní soud v odkazovaném rozsudku uvedl: *„Pokud tedy správce daně zjistí, že nebyl splněn předpoklad pro vyměření odvodu stanovený v § 14f rozpočtových pravidel, tj. možnost dobrovolné nápravy pro daňový subjekt, může i sám, analogicky dle § 145 odst. 2 daňového řádu vydat výzvu k dobrovolnému vrácení dotace či její části (§ 14f odst. 3*

rozpočtových pravidel), nebo k provedení opatření k nápravě (§ 14f odst. 1 rozpočtových pravidel). Až pokud daňový subjekt (příjemce dotace) této výzvě nevyhoví, bude na místě přistoupit k případnému vyměření odvodu včetně penále. Tento postup však bude namíste spíše ve výjimečných výše uvedených situacích.

[30] Pro úplnost Nejvyšší správní soud poznamenává, že vydání výzvy dle § 14f není předpokladem pro vydání platebního výměru o porušení rozpočtové kázně ve všech případech. Pokud poskytovatel dotace u příjemce vůbec neprováděl kontrolu, případně ji provedl, ale žádné pochybení nezjistil, nelze mu samozřejmě vytýkat, že výzvu k dobrovolné nápravě nevydal.“

32. Právě závěr uvedený v bodě 30 tohoto rozsudku je plně použitelný i na projednávanou věc, v níž Poskytovatel dotace kontrolu vůbec neprováděl, nebylo tak na místě, aby byla vydána výzva podle § 14f odst. 3 zákona o rozpočtových pravidlech. Případná snaha žalobce o vrácení dotace by pak mohla být relevantní pro posouzení výše penále z odvodu za porušení rozpočtové kázně, nikoliv však pro otázku, zda v souzené věci měla či neměla být vydána výzva dle § 14f odst. 3 zákona o rozpočtových pravidlech.
33. Žalobce ve své argumentaci poukázal rovněž na postup Generálního finančního ředitelství, které dle žalobce svým vyjádřením ze dne 7. 9. 2016 zakázalo Poskytovateli dotace umožnit dobrovolné vrácení dotace dle § 14f zákona o rozpočtových pravidlech. Zdejší soud k tomuto tvrzení předně uvádí, že postup Generálního finančního ředitelství není předmětem souzené věci. Nadto toto sdělení Generálního finančního ředitelství je v souladu s Metodickým pokynem CHJ č. 4 Ministerstva financí České republiky (Metodika předávání podnětů na orgány Finanční správy České republiky, verze 1.0, právní stav k 13. 12. 2017), na který se žalobce rovněž odvolává. Podle tohoto pokynu „[u]stanovení § 14f bylo do rozpočtových pravidel vloženo pro případy, kdy poskytovatel dojde k závěru, že lze zjištěné nedostatky (porušení rozpočtové kázně) vyřešit nápravou či vrácením veřejné finanční podpory nebo její části bez účasti orgánu finanční správy. V rozsahu, v jakém příjemce provede na základě výzvy v termínu stanoveném poskytovatelem nápravné opatření nebo vrátí veřejnou finanční podporu, platí, že nedošlo k porušení rozpočtové kázně (§ 14f odst. 2 rozpočtových pravidel) a orgány finanční správy již v dané věci nekonají. Výzvu dle § 14f odst. 1 a 3 nelze vydat, pokud již byl finančním úřadem ve vztahu k zjištěnému pochybení vydán platební výměr na odvod za porušení rozpočtové kázně, tedy pokud již bylo konstatováno porušení rozpočtové kázně“ (s. 9 a 10 metodického pokynu). I z citované části vyplývá závěr o možnosti využití institutu výzvy dle § 14f odst. 3 zákona o rozpočtových pravidlech pouze za situace, kdy k závěru o porušení pravidel dospěl poskytovatel dotace, což však v projednávané věci nenastalo.
34. Na uvedených závěrech nemůže ničeho změnit ani argumentace žalobce uvedená v replice. V dané věci Poskytovatel dotace kontrolní šetření neprováděl a nedospěl ani ke kontrolním zjištěním. Polemika žalobce, zda v důsledku jeho oznámení bylo nutné nějaké kontrolní zjištění vést či nikoliv, je bezpředmětná, jelikož výše citované ustanovení předpokládá to, že takové kontrolní zjištění poskytovatel dotace skutečně učiní. Jelikož v této věci provedeno nebylo, nelze přisvědčit argumentům žalobce.
35. Žalobce také uvádí, že se o postupu Generálního finančního ředitelství dozvěděl až po skončení daňové kontroly, jak již však bylo uvedeno v části V. A tohoto odůvodnění, žalobce byl s tímto seznámen v průběhu odvolacího řízení, v rámci něhož mohl proti tomuto postupu uplatnit námitky a ke skutečnostem, které vyplývají z písemností týkajících se postupu Generálního finančního ředitelství, se mohl vyjádřit.

VI. Shrnutí a náklady řízení

36. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že napadené rozhodnutí žalovaného bylo vydáno v souladu se zákonem a shora uvedené žalobní námitky uplatněné žalobcem nejsou důvodné. Soudu tedy nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.
37. Výrok o nákladech řízení má oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 14. dubna 2021

JUDr. Jaroslava Skoumalová v. r.
předsedkyně senátu